

РЕШЕНИЕ

№ 45

гр. К., 22.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., II-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Аксиния Б. Атанасова

при участието на секретаря М. Г. Г.
като разгледа докладваното от Аксиния Б. Атанасова Гражданско дело № 20211850100861 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба вх. № 3456 / 29.09.2021 г. подадена от ищцата Р. К. И., ЕГН ***** от гр. К., ул. „Д.“ № 23, вх. „А“, ет. 5, ап. 15, чрез адв. Е. – САК против И. Р. И., ЕГН ***** , с адрес за призоваване : *****, гр. К., със сочени : цена на иска : 18 387.32 / осемнадесет хиляди триста осемдесет и седем лева и тридесет и две стотинки / лева и правно основание : чл. 79 ал. 1 от ЗЗД за осъждане на ответника да заплати сумата в размер на 15 075.00 лева – главница, представляваща дължима сума заплатена от ищцата по изпълнително дело № 308 / 2016 г. и сумата от 3 312.32 лева – законна лихва върху главницата, за периода от 03.11.2016 г. до 29.09.2021 г. – датата на подаване на ИМ, ведно със законната лихва върху главницата, дължима от подаването на исковата молба по настоящото дело – 29.09.2021 г. до окончателното плащане.

В исковата молба ищцата твърди, че страните са бивши съпрузи. Сочи се, че ответникът е сключил с „Уникредит Булбанк“ АД договор за банков потребителски кредит на 07.04.2009 г. за сумата 15 000.00 евро. Ищцата сочи, че договорът бил подписан от нея и от родителите ѝ – К.Х.А, ЕГН ***** и И.З.Х., ЕГН ***** . Сумата била получена от ответника, който не е заплащал погасителните вноски, което обстоятелство ищцата разбрала през месец август 2016 г., след налагане на заповест върху трудовото ѝ

възнаграждение и е получила покана за доброволно изпълнение. Изпълнителното дело било образувано въз основа на издаден изпълнителен лист по ч. гр. д. № 313 / 2016 г. по описа на КРС. След като ответникът отказал да заплати сумата, ищцата сочи, че на 03.11.2016 г. е превела сумата от 20 100.00 лева по сметка на ЧСИ С.Л.. Същата твърди, че до момента ответникът не ѝ е изплатил посочената по – горе сума, въпреки отпращаните покани към него.

С оглед на горното ищцата моли съдът да постанови решение, с което да осъди ответникът да ѝ заплати сумите, а именно : 15 075.00 / петнадесет хиляди и седемдесет и пет / лева – главница, представляваща дължима сума заплатена от ищцата по изпълнително дело № 308 / 2016 г. и сумата от 3 312.32 / три хиляди триста и дванадесет лева и тридесет и две стотинки / лева – законна лихва върху главницата, за периода от 03.11.2016 г. до 29.09.2021 г. – датата на подаване на ИМ, ведно със законната лихва върху главницата, дължима от подаването на исковата молба по настоящото дело – 29.09.2021 г. до окончателното плащане.

Районен съд – гр. К., като взе предвид доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства, съгласно чл. 235 от ГПК намира за установено следното от фактическа страна :

Със Заповед № 258 от 30.05.2016 г. издадена по ч. гр. д. № 313 / 2016 г. по описа на РС - К., съдът е осъдил длъжниците да заплатят солидарно на заявителя – „УниКредит Булбанк“ АД претендираните суми, а именно : 6 266.50 евро – главница, 2 129.37 евро – договорни лихви, ведно със законна лихва до изплащане на вземането и е присъдил дължимите разноси. Издаден е и изпълнителен лист. С Определение № 100 / 22.02.2017 г. постановено по ч. гр. д. № 313 / 2016 г. по описа на РС – К., съдът е обезсилил издадената Заповед № 258 от 30.05.2016 г. в частта, с която Ц.Н.Н., ЕГН ***** е бил осъден да заплати солидарно с другите длъжници дължимата сума, както и издадения въз основа на нея изпълнителен лист в същата тази част.

По молба на „УниКредит Булбанк“ АД е образувано изпълнително дело № 308 / 2016 г. при ЧСИ С.Л., рег. № 927. И съответно са предприети мерки за принудително събиране на вземането, а именно : запори върху банковите сметки, трудовите възнаграждения, както и възбратата върху следния недвижим имот : Апартамент № 15, находящ се в гр. К., съгласно Покана за

доброволно изпълнение изх. № 006754 / 15.08.2016 г., Запорно съобщение изх. № 006757 / 15.08.2016 г. С постановление за възлагане на недвижим имот от 31.03.2021 г. / л. 72 / на ЧСИ С.Л., рег. № 927 недвижимият имот - Апартамент № 15, находящ се в гр. К., ул. „Д.“ № 23, вх. „А“, ет. 5 е възложен на купувача - Р. К. И., ЕГН *****.

Като доказателство по делото е приложено и Решение № 53 / 01.04.2013 г. постановено по гр. д. № 25 по описа за 2013 г. на РС – К., с което е прекратен гражданския брак, сключен между страните на 17.01.2010 г.

От приложения по изп. дело № 308 / 2016 г. при ЧСИ С.Л., Договор за банков потребителски кредит № TR1744283 07.04.2009 г. е видно, че кредитополучател е И. Р. И., солидарен длъжник 1 е Р. К. А., солидарен длъжник 2 : К.Х.А, солидарен длъжник 3 : И.З.А., поръчител 1 : Д.П.П. и поръчител 2 : Ц.Н.Н. и „УниКредит Булбанк“ АД е отпуснала кредит в размер на 15 000.00 / петнадесет хиляди / евро.

Като доказателство по делото е приложено и изпълнително дело № 308 / 2016 г. при ЧСИ С.Л., рег. № 927 / два тома /, от които се установява, че с молба вх. № 7361 / 18.11.2016 г. / том II / ищцата е поискала да бъде конституирана като взискател по изпълнителното дело спрямо длъжника и кредитополучател И. Р. И..

На 03.11.2016 г. ищцата Р. К. И., ЕГН ***** превежда по посочената банкова сметка на ЧСИ С.Л. сумата от 20 100.00 лева. Същата сочи, че по изпълнителното дело и е изплатена сумата от 5 025.00 / пет хиляди и двадесет и пет / лева от длъжника И. Р. И..

С молба вх. № 7273 / 15.11.2016 г. подадена от „УниКредит Булбанк“ АД уведомява ЧСИ С.Л., рег. № 927, че общият дълг по изп. дело № 308 / 2016 г. е изцяло погасен след образуването на изпълнителното дело.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните изводи от правна страна :

Ищецът е предявил срещу ответника иск с правно основание чл. 79 ал. 1 от ЗЗД за осъждане на ответника да заплати сумата в размер на 15 075.00 лева – главница, представляваща дължима сума заплатена от ищцата по изпълнително дело № 308 / 2016 г. и сумата от 3 312.32 лева – законна лихва върху главницата, за периода от 03.11.2016 г. до 29.09.2021 г. – датата на подаване на ИМ, ведно със законната лихва върху главницата, дължима от

подаването на исковата молба по настоящото дело – 29.09.2021 г. до окончателното плащане.

Съдът намира, че съгласно Постановление на Пленума на Върховния съд № 1 / 28.05.1979 г., в което е изяснено, че искът по чл. 59 ал.1 от ЗЗД е субсидиарен – той е на разположение на неоснователно обеднелия само в тези случаи, когато той не може и не е могъл да се защити с друг иск / чл. 59 ал.2 от ЗЗД /. А по аналогия следва да се има предвид и приетото в ТР № 59 / 1974 г. ОСГК на ВС, че солидарно осъденият с прекия причинител възложител на работата, който е издължил в изпълнителното производство цялото солидарно задължение, може да иска в същото изпълнително производство изпълнение срещу неплатилия задължението солидарен съдлъжник въз основа на издадения в полза на първоначалния вискател изпълнителен лист, като установи плащането с писмени доказателства. В този случай той няма правен интерес от предявяване на иск на общо основание срещу прекия причинител на вредата. Това разбиране е изразено и в множество други решения на ВС – например в решение № 2289 / 1964 г. I г. о., решение № 454 / 81 г. I г. о., в определение № 484 / 2008 г. II г. о. на ВКС, с което също е прието, че предоставената от закона възможност длъжникът да встъпи в правата на кредитора по отношение на трето лице изключва наличието на правен интерес от провеждането на нов иск за платеното срещу длъжника, тъй като той не се нуждае от нов титул / изпълнителен лист /, за да събере вземането си. С оглед разпоредбата на чл. 429 ал.1 от ГПК, правният интерес от предявяване на иск за присъждане на изплатената от солидарния съдлъжник част от дълга, както и от поръчителя отпада.

Поради това лице, което е платило обезщетение за вреди, причинени от друго лице, има иск против него за това, което е платило, само ако в осъдителното решение по иска на пострадалия двете страни не са солидарно осъдени, а е осъдено само отговарящото за действията на друго лице. Ако обаче такава солидарност е вече постановена със съдебен акт и само това лице е заплатило на пострадалия цялото обезщетение по издаден в негова полза изпълнителен лист, какъвто е и настоящия случай, за платилият липсва правен интерес от предявяване на обратния иск по чл. 54 от ЗЗД, тъй като той разполага с възможността да суброгира в изпълнителния процес.

С оглед на гореизложеното, съдът намира, че така предявеният иск е

недопустим и следва да бъде отхвърлен.

Тъй като ответникът не е направил искане за присъждане на разноските, съдът счита, че не следва да се произнася по въпроса за разноските.

Мотивиран от изложеното Районен съд – гр. К., II - ри състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от Р. К. И., ЕГН ***** от гр. К., ул. „Д.“ № 23, вх. „А“, ет. 5, ап. 15 против И. Р. И., ЕГН *****, с адрес за призоваване : *****, гр. К. иск с правно основание чл. 79 ал. 1 от ЗЗД за осъждане на ответника да заплати сумата в размер на 15 075.00 лева – главница, представляваща дължима сума заплатена от ищцата по изпълнително дело № 308 / 2016 г. и сумата от 3 312.32 лева – законна лихва върху главницата, за периода от 03.11.2016 г. до 29.09.2021 г. – датата на подаване на ИМ, ведно със законната лихва върху главницата, дължима от подаването на исковата молба по настоящото дело – 29.09.2021 г. до окончателното плащане, като **недопустим**.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд – гр. София в двуседмичен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – К.: _____